

В. С. Варапаева Т. С. Куцанава

ЛІТАРАТУРНАЕ ЧЫТАННЕ

2

Частка 1

В. С. Варапаева Т. С. Куцанава

ЛІТАРАТУРНАЕ ЧЫТАННЕ

Вучэбны дапаможнік для 2 класа
спецыяльных агульнаадукацыйных школ
з беларускай мовай навучання

У 2 частках

Частка 1

2-е выданне, дапоўненае

*Дарушчана
Міністэрствам адукацыі
Рэспублікі Беларусь*

Мінск «Народная асвета» 2010

Правообладатель Народная асвета

УДК 821.161.3.09(075.2)-056.313
ББК 83.3(4Бел)я721.7
В18

Рэцэнзент:

кафедра рыторыкі і методыкі выкладання мовы і літаратуры
філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта
(кандыдат педагогічных навук,
дацэнт кафедры *Л. М. Гамеза*)

Умоўныя абазначэнні:

— чытае настаўнік

— дадатковае чытанне

— тлумачыць настаўнік

— пытанні і заданні

— слоўнік

— дыферэнцыраванае заданне

Варапаева, В. С.

В18 Літаратурнае чытанне : вучэб. дапам. для 2-га кл. спец. агульнаадукац. шк. з беларус. мовай навучання. У 2 ч. Ч. 1 / В. С. Варапаева, Т. С. Куцанава. — 2-е выд., дапоўненае. — Мінск : Нар. асвета, 2010. — 103 с. : іл.

ISBN 978-985-03-1272-3.

Вучэбны дапаможнік для 2-га класа спецыяльных агульнаадукацыйных школ для дзяцей з цяжкімі парушэннямі маўлення, для дзяцей з цяжкасцямі ў навучанні.

УДК 821.161.3.09(075.2)-056.313
ББК 83.3(4Бел)я721.7

ISBN 978-985-03-1272-3 (ч. 1)
ISBN 978-985-03-1271-6

© Варапаева В. С, Куцанава Т. С., 2000
© Варапаева В. С, Куцанава Т. С., 2010,
са змяненнямі
© Афармленне. УП «Народная асвета»,
2010

Правообладатель Народная асвета

Незаменнае

Мір,	нам святыя словы.
Радзіма,	Замяніць і страціць.
мама —	нельга, немагчыма
усяму аснова.	першыя паняцці:
Мір,	мама,
Радзіма,	мір,
мама —	Радзіма.

Васіль Жуковіч

1. Чаму слова *мама* — дарагое слова?
2. Для чаго нам патрэбны мір?
3. Як вы разумееце слова *Радзіма*?

З ВУСНАЇ У ВУСНЫ

Калыханкі

Калыханка — напеўная, спакойная песенька, якую спяваюць малым, каб яны хутчэй заснулі.

Чытай правільна: ува-хó-дзіць, кра-дзэ́ц-ца, дзі́ў-най.

Калыханка

Ціха ўночы за акном.
Уваходзіць сон у дом.
Ён крадзецца з ціхай
ласкай,
з нейкай дзіўнай
добрай казкай.
Баю-бай.

* Знайдзі словы, якія маюць адзін склад.

Чытай правільна: спі́ц-ца, пра-спа́ць, ба-і́ц-ца,
дзі-ця́т-ка, пе́-сень-ку, ні-тач-ку.

Чытай калыханкі напеўна, нібы спяваеш.

Пеўнік

Люлі-люлі-люлі,
курачкі паснулі.
Толькі пеўніку не спіцца:
ранак ён праспаць баіцца.

Люлі-люлі, люляшу

Люлі-люлі, люляшу,
я дзіцятка калышу,
нітачку звіваю,
песеньку спяваю.

1. Калі спяваюць калыханкі? Хто можа спяваць калыханку? Знайдзі правільны адказ: *маці, бабуля, пеўнік, радыё, кот.*

2. Праспявай калыханку.

Складзі два словы

спя

ва

ю

зві

Забаўлянкі

Забаўлянкі — вясёлыя і смешныя вершы.

Чытай правільна: пры-каз-ка, упо-цем-ку, гаршкі́, скле́й-ваць.

Прыказка пра коціка, які гаршкі пабіў упоцёмку

- Коцік-каточак, дзе ўночы быў?
- У каморы малако піў.
- А куды цяпер бяжыш?
- Гаршкі склейваць...

Іван Бурсаў

1. Прачытай словы, якія заканчваюцца на літару ў.
2. Знайдзі і прачытай сказы-пытанні.
3. Знайдзі і прачытай сказы-адказы.

* * *

- А чаму ты чорны, кот?
- Лазіў ноччу ў дымаход.
- А чаму ты пабялеў?
- З гладыша смятану еў.

Уладзімір Бабкоў

Чытай правільна: па-ла-са́-ты кот, на гра-дзэ́, па-ла́-шчыў-ся шча-ко́й, ро́-дзіч мой.

Родзічы

Паласаты кот
бяжыць,
на градзе гарбуз
ляжыць.
Кот палашчыўся
шчакой:
— Міленькі
ты родзіч мой!
У цябе, як і ў мяне,
шмат палосак на спіне.

Віталь Гардзеі

1. Па якіх прыметах кот вызначыў свайго родзіча? Знайдзі і прачытай.
2. Прачытай словы, з якімі кот звяртаецца да гарбуза.
3. Хто родзічы: *гарбуз, кот, дыня, гурок*? Чаму?
4. Запомні: **род — радня — родзіч**.
5. Знайдзі ў вершах словы з гукам [г]. Вымаўляй правільна гэты гук.

Коця і Каця

Плача коця на кухні,
ад слёз вочкі папухлі.
— Што з табою, мой каток,
забалеў мо жываток?

— Мяў! — сказаў варкоцік. —
Не баліць живоцік.
У мяне душа баліць —
як цяпер на свеце жыць,
як мне жыць у хаце,
калі хлусіць Каця:
смятану злізала —
на мяне сказала.

Васіль Вітка

1. Хто з герояў табе спадабаўся? А хто не? Чаму?
2. Як аўтар называе коціка? Як ты разумееш слова *варкоцік*?
3. Якія словы падыходзяць да ката: *ка-ця-ня*, *ка-то-чак*, *хлу-сіць*, *вар-ко-цік*, *Ка-ця*, *кó-ця*?
4. Каго ты бачыш на малюнку?
5. Чаму маці здзівілася?
6. Што робіць кот? Чаму?

Параўнай словы

Каця — коця

Чаму тут *Каця* напісана з вялікай літары, а *коця* — з малой?

Назаві правільна

Хто гэта?

Што гэта?

Падумай, якая адна назва можа падысці да кожнага малюнка.

Чытай правільна: ку-ра-ня-ты, хó-дзяць з кú-рач-кай чу-ба́-тай, будзь ува́ж-най.

Будзь уважнай

Каля плота кураняты
ходзяць з курачкай чубатай.
Будзь уважнай, курка, —
на акенцы Мурка.

Ніна Галіноўская

1. Хто такая Мурка?

2. Якое слова можна скласці з літар **к, а, М, р, у**? Гэта слова ёсць у вершы. Чаму яно пішацца з вялікай літары?

3. Якое слова ёсць у вершы: зяр-няты; кура-...?

Чытай правільна: квёт-ка пра-чы-на-ец-ца,
ро-са-мі ўмы-ва-ец-ца, мы-ем-ся ва-дзіч-каю,
ся-стрыч-каю.

Коцік прачынаецца

Коцік прачынаецца —
лапкай умываецца.

Кветка прачынаецца —
росамі ўмываецца.

Ну а мы з сястрычкаю
моемся вадзічкаю.

1. Хто чым умываецца? Выправі памылку.

Коцік — росамі.

Кветка — рукамі.

Дзеці — лапкамі.

2. Што табе неабходна для ўмывання: *ручнік, мыла, мачалка, вада, шчотка*?

3. Ці ёсць у цябе коцік? Як яго завуць? Які ён? Раскажы пра яго.

Чытай

МАК — *мак*

РАК — *рак*

ЛАК — *лак*

Чым адрозніваюцца гэтыя словы?

Чытай правільна: Ю́зік пы-та́-ец-ца, аку-ля́-ры, па-вя-ліч-ва-юць.

Малы ласун

Падчас вячэры малы Юзік пытаецца ў бабулі, чаму яна носіць акуляры.

— Бо яны, унучак, павялічваюць прадметы.

— Ой, бабуля, калі будзеш адразаць мне пірага, здымі акуляры.

Ласу́н — той, хто любіць паесці што-небудзь смачнае, салодкае.

1. Як ты зразумеў просьбу Юзіка?

2. Чаму Юзіка назвалі ласуном?

3. А як яшчэ можна назваць хлопчыка? Знайдзі правільны адказ: *баязлівы, знаходлівы, хітрун.*

Чытай правільна: хо́-лад-на, адзе́н-не.

Што надзенем?

Прыйшла зіма. Стала холадна. Мама пытаецца ў Яны:

— Якое адзенне трэба ўзяць з шафы?

Дапамажы Яне.

Прачытай словы, якія пачынаюцца са склада **ша**.

ша́шкі

шы́шка

ша́пка

ша́хматы

шы́ла

ша́фа

шы́на

шалáш

Беларускія народныя песні

Чытай правільна: ха-джу́, бя-рэз-ніч-ку, за-ма-чы́-ла-ся, ура-сі́-ла-ся, буй-нёнь-кі.

Па бары хаджу

Па бары хаджу,
па бярэзнічку.
Ой, люлі-люлі,
па бярэзнічку.
Бяру ягадкі
буйны, салодкі.
Замачылася,
урасілася.
А ты, **сонейка**,
а ты, **жаркае**,
абagrэй ты мяне!
А ты, **ветрычак**,
а ты, **буйненькі**,
абсушы ж ты мяне!

Бярэзнічак (бярэзнік) — бярозавы лес.

1. Знайдзі і прачытай, што ў песні гаворыцца пра ягады.
2. Якімі словамі апісана *сонейка*, *ветрычак*?
3. *Сонейка жаркае*. А якое яшчэ можа быць сонца?

4. *Ветрычак буйненькі. А які яшчэ бывае вецер?*

5. Растлумач словы: *замачылася, урасілася.*

6. Падзялі выдзеленыя словы на склады.

7. Размясці словы ў пэўным парадку:
Вечар. Ранак. Дзень. Поўдзень. Ноч.

Словы, якія ласкава называюць прадметы, — гэта словы з памяншальна-ласкавым значэннем. Напрыклад, *сонейка, ветрычак, ягадкі, песенька.*

Чытай правільна: раз-ві-та-ем-ся, зі-мач-ку, ха-лод-ную, са-сон-ні-кі, жыт-нё-вае, шаў-ко-выя, вы-ку-па-ны.

Бяроза з лістком

Бяроза з лістком,
белая з лістком,
ую восень шумела.
— Бярозка мая,
белая мая,
як мы з табой
развітаемся?
— Лісточак ты мой,
зялёненькі ты мой,
так жа мы развітаемся:

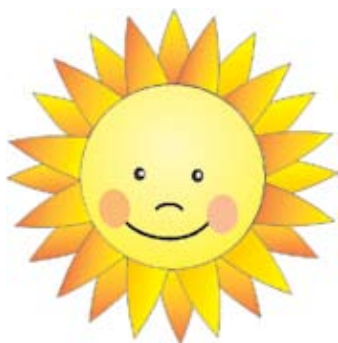
ветрычак павее,
цябе пакоціць,
а я буду стаяць,
праз зімачку халодную,
стоячы, цябе чакаць.

1. Прачытай спачатку словы, якія гаворыць лісточак, а затым — словы бярозы.

2. Перачытай песню. Знайдзі словы з памяншальна-ласкавым значэннем.

Асвятці і абагрэй

Сонейка,
сонейка,
асвятці
сасоннікі,
полейка жытнёвае
і лугі шаўковыя...
Дай цяпла нам
трошкі,
абагрэй нам
ножкі.
Ножкі нашы
босыя
выкупаны
росамі.

1. Чаму ў песні выкарыстана слова *сонейка*, а не *сонца*?

2. Як ты разумееш выраз *лугі шаўковыя*?

3. Прачытай песні яшчэ раз.

4. Якая з песень табе больш спадабалася? Чаму?

5. Знайдзі словы ў песні, якія надаюць ёй напеўнасць.

6. Якім словам можна падпісаць малюнак: *соль, сонца, сасна*?

Звярні ўвагу! У песнях ёсць паўторы і словы з памяншальна-ласкавым значэннем. Яны надаюць песні напеўнасць.

Прыказкі

Прыказкі — мудрыя словы.

Прачытай прыказкі і растлумач іх.

Адзін раз зманіш — другі раз не павераць.

За сем работ бярэцца, а ні адна не ўдаецца.

Не бяры чужога і не бойся нікога.

Лічылкі

Чытай правільна: гра-ма-це, мыш-ка-мі, па-гу-ляць, вый-шаў, ска-каць, пла-ці-лі.

* * *

Раз, два, тры, чатыры,
кошку грамаце вучылі:
не чытаць, не пісаць,
а за мышкамі скакаць.

* * *

Аты-баты — ішлі салдаты.
Аты-баты — на базар.
Аты-баты — што купілі?
Аты-баты — самавар.
Аты-баты — што плацілі?
Аты-баты — тры рублі.

Чытай правільна: на-та-пы-рыў, сха-ва́-ем-ся,
шчоўк, воўк.

* * *

Раз, два, тры, чатыры,
зайчык вушы натапырыў.
Ідзе з лесу воўк, воўк
і зубамі шчоўк, шчоўк.
Мы схаваемся ў кусты:
зайка, я, і ты, і ты.
Ты ж, ваўчына, пачакай,
як схаваемся — шукай.

Васіль Вітка

1. Знайдзі словы з літарай **ў** і прачытай.
2. Складзі словы з літар: з й а а к, в ў к о.

3. Прачытай словы з памяншальна-ласкальным значэннем.

4. Вывучы адну з лічылак на памяць. Выкарыстоўвай лічылкі ў сваіх гульнях.

Загадкі

Чытай правільна: людзь-мі, аба-ран-кам, кіп-цю-ры, ка-мёнь-чы-кі, ку-па-ец-ца.

З людзьмі сябруе,
хату вартуе,
жыве пад ганкам,
хвост абаранкам.

Маленькія лапкі,
на лапках драпкі,
ціхенька ступае,
мышак пужае.

Ходзіць па двары,
на нагах кіпцюры,
белыя **каменьчыкі** нясе.

Белая як снег,
цэлы дзень у рэчцы купаецца,
а на бераг выйдзе — сухая.

Не **будзільнік**, а праспаць
гаспадыні ён не дасць.

Прапяе шмат разоў:

— Пад'ём! —

І ўвесь **разбудзіць** дом.

1. Прачытай уважліва кожную загадку.
2. Знайдзі адгадкі на малюнках.
3. Якія словы ў загадцы дапамаглі адгадаць яе?
4. Падзялі выдзеленыя словы на склады.
5. Вывучы загадку, якая спадабалася, на памяць. Загадай загадкі сваім сябрам.

Загадкі

Рук, ног не мае,
а вароты адкрывае. (Веце_)

Без фарбы, без алоўка
малюе хутка, лоўка. (Мар_з)

Устаў прапушчаныя літары.

Чытай правільна: сас-но́-вым, пту́-шач-ка.

У сасновым ляску чутна сумнае: — Ку-ку!
А ці ведаеш, якая гэта птушачка кувае?

Дай назву вершу.

А як спяваюць певень, варона, верабей?

Параўнай словы

бетон — батон — бутон

1. Што абазначаюць гэтыя словы?
2. Чым яны адрозніваюцца?

Як зваць дзяцей?

ця

Ві

Ка

Мі

Падумай — адкажы

Несла гаспадыня ў кошыку дзесяць яек, **а дно** ўпала. Колькі яек засталася?

Прачытай задачку. Заўваж, як напісаны выдзеленыя словы. Яны падкажуць адказ.

Загадка

Не пытайся ў мамы —
сам гавары:
хто бегае над намі
нагамі дагары?

Знайдзі адгадку (кот, муха, сабака).

1. Чым адрозніваюцца словы *за нмак* — *замо нк*? Складзі сказ з кожным словам.

2. Прыдумай словы, якія пачынаюцца са склада **ма** па ўзоры: **ма**шына, **ма**лы, **ма**кароны ...

Чытай правільна: упер-шы-ню, чыр-во-ныя, пун-со-выя, па-мя-та-ла.

* Што за ягады?

Алёнка ўпершыню збірала з бабуляй ягады ў лесе. Яны былі чырвоныя, пунсовыя з белымі бачкамі і чорныя. Набралі цэлы кошык, а назвы ягад Алёнка забылася. Памятала толькі, што ў канцы кожнай назвы гучыць **іцы**.

Дапамажы ёй!

Знайдзі па апісанні ў тэксце *суніцы*, *брусніцы*, *чарніцы*.

Падбяры словы

Узор. Не салодкі, а горкі.

Не высокі, а

Не шырокі, а

Не доўгі, а

Не дужы, а

Выкарыстай словы: *вузкі, слабы, нізкі, кароткі.*

пад ялінк

за бяроз

ай

Складзі па малюнках сказы са словамі *пад, за*.

Смяшынкі

Смяшынкі — гэта вясёлыя і смешныя размовы або гісторыі.

* * *

— Дзе ты жывеш? — спыталі Дусю.

— Там, дзе жыве мая бабуся.

— А дзе жыве яна?

— Там, дзе я.

У Дусі спыталі адрас. А як ты адкажаш на пытанне *дзе ты жывеш?*

Зразумеў па-свойму

— А чаму ты

сёння ў школу

не хадзіў,

скажы, сыноч?

— Ты ж казалася

ўчора, мама,

каб з кватэры

ні на крок.

1. Як трэба разумець словы маці з *кватэры ні на крок*?

2. Знайдзі і прачытай спачатку словы з адным складам, затым — з двума, а потым прачытай словы з трыма складамі.

Чытай правільна: спы-таў у сяб-ра, ня-ма нічо-га дзіў-на-га, ад-ка-заў.

* * *

— Як ты думаеш, Янка, чаму рыбы нямыя? — спытаў Пеця ў свайго сябра.

— Няма нічога дзіўнага, — адказаў Янка. —
А ці мог бы ты гаварыць пад вадою?

Нямыя — не гавораць.

1. Знайдзі і прачытай, пра што спытаў Пеця.
2. Што адказаў Янка?
3. Прачытай з таварышам тэкст па ролях.

Параўнай словы

мы

ня — мы

ня — мы — ты

Што абазначаюць гэтыя словы? Што агульнае
ў іх напісанні? А што рознае?

Валёнкi стаміліся

Просіць бабу ўнучка:
— Вазьмі мяне на ручкі,
бо ў тваёй Алёнкi
стаміліся валёнкi.

1. Ці могуць стаміцца валёнкi?
2. Хто можа стаміцца? Растлумач.
3. Ці спадабаліся табе смяшынкі?
4. Які настрой яны выклікалі ў цябе?

Прыдумай сваю смяшынку.

Выкарыстай сказы: дзядуля і ўнук, пайшлі па ваду, вёдры стаміліся.

Чытай правільна: аку-ля-рах, на-стаў-нік, ву-чыц-ца, са-пса-ваў-ся, тэ-ле-ві-зар.

У цёмных акулярах

— Чаго ты
ў цёмных акулярах
ідзеш у школу, Ігарок?
— Каб па вачах
не ведаў настаўнік,
што я не вывучыў урок.

* * *

— Ты пачаў, Ясь,

лепш вучыцца

і як след

за кнігі ўзяўся.

— Ды ты ж ведаеш,

бабуля, тэлевізар

сапсаваўся. *Авяр'ян Дзеружынскі*

1. Пра якіх дзяцей піша аўтар (лянівых, працавітых)?

2. Прачытайце смяшынкi па ролях.

3. Складзі словы з рассыпаных літар:

а, к, у, я, л, а, х, р;

т, э, л, а, е, з, і, в, р.

Небыліцы

Небыліца — тое, чаго на самай справе не бывае.

Чытай правільна: ха-ло́д-не́нь-кай, ка-ла́-чы-кі па-кра́ў, дзі-ця́т-ка, вар-таў-ні́к, па-но́-ша-ны, вар-та-ва́ць.

* * *

Пякла баба калачы
у халодненькай пячы.
І якраз ляцеў камар
і калачыкі пакраў.

Як ты думаеш, ці магло такое адбыцца? Чаму?

Калáч — булка.

Аладка

Кажа нянька:
— Спі, дзіцятка,
хутка зварыцца аладка.
Нянька кажа няправільна.
Чаму?

Уладзімір Паўлаў

Колькі літар і гукаў у слове *нянька*?

Вартаўнік

У паношаны камзол
сунуў хлеба лусту
і пайшоў стары казёл
вартаваць капусту.
Не пускайце, спыніце казла!
Чаму?

Уладзімір Паўлаў

Камзóл — куртка-безрукаўка.

1. Што робіць вартаўнік?
2. Што сунуў у камзол казёл?
3. Што пайшоў рабіць казёл? Прачытай.
4. Які малюнак можна зрабіць да небыліцы?
Апішы яго словамі.

* * *

Я за рэхам
лесам бег.
Як дагнаў,
схаваў у мех.

1. Што такое рэха? Ці чуў ты яго?
2. Ці можна схаваць рэха ў мех?
3. Колькі сказаў у небыліцы?
4. Прачытай першы сказ.
5. Прачытай другі сказ.

Апанас

Казаў дзядзька Апанас:
— Пасадзіў я ананас.
А ў садочку ў цёткі Ганны
хутка выспеюць бананы.

Уладзімір Паўлаў

Дзядзька Апанас пажартаваў. Чаму?
А што ў нас выпявае ў садзе?

Аловак

Растуць на вербах грушы,
кукуе ў лесе шпак,
у маі снег цярушыць,
і ў снежні спее мак.

Злавіла мышка кошку,
а рыбка — рыбака.
Зрабілася дарожкай
глыбокая рака.
Сякеру і лапату
ў гародзе садзіць брат,
вядзе дзяўчынка тату
у свой дзіцячы сад.
З бадліваю каровай
злы воўк пасябраваў...
Так захацеў аловак
і ўсё намаляваў.

Міхась Казакоў

1. Што наблытаў вясёлы аловак?
2. Дапамажы яму намаляваць усё правільна.

Загадка

Ляжыць паленца, а ўсярэдзіне сэрца.

Знайдзі адгадку на малюнку.

Скорагаворкі

Скорагаворка — жартаўлівы сказ або вершык, які трэба хутка і правільна вымавіць.

Чытай правільна: го-рач-кай, Яго-рач-ка, пры-ту-ліў, пі-ла-ваў, па-лён-не, ці-ка-віць.

* * *

Горкай, горкай, горачкай
ішоў малы Ягорачка.

* * *

Прытуліў пілу Піліп,
пілаваў
паленне з ліп.

Прытуліў — прыгарнуў да сябе.

* * *

Піліп да пернікаў прынік.
Паеш лепш персікаў, Піліп.

1. Прачытай скорагаворкі спачатку моўчкі, потым гучна.

2. Якія імёны дзяцей ёсць у скорагаворках?

3. Па якой літары можна хутка знайсці імя ў тэксце?

4. Перачытай скорагаворкі, якія адпавядаюць малюнкам.

*** 5.** Навучыся хутка чытаць скорагаворкі.

* * *

На бярозе рак,
а ў рачулцы грак.

* * *

Пад канапай крот,
а ў нары кот.

Ніна Галіноўская

1. Ці ўсё правільна ў скарагаворках?
2. Прачытай скарагаворкі шмат разоў: спачатку павольна, потым — хутка. Вывучы адну скарагаворку на памяць.
3. Знайдзі ў тэкстах словы са складамі **ка**, **ра**.

АСЕННЯ СТАРОНКА

Чытай правільна: мя-цэ-лі-цай, га-ман-лі-вая,
ка-лос-ся-мі.

Поры года

Восень	Як ручай,
лісцямі	вясна
жоўтымі	гаманлівая.
сцалецца.	Лета
Завывае	шэпча
зіма	калоссямі
мяцеліцай.	з ніваю.

Авяр'ян Дзеружынскі

Ніва — поле, пашня.

1. Пералічы поры года.

2. Знайдзі і прачытай, чым адметная кожная пара года.

3. Як ты разумееш словы *вясна гаманлівая*?
4. Як бы ты намаляваў лета? Апішы словамі.
Якія колеры ты выкарыстаеш?
5. Што яшчэ адбываецца летам у прыродзе?

Загадка

Дзве сястры: адна белая, другая зялёная. Калі адна прыходзіць, другая — уцякае.

Знайдзі адгадку (*вясна, зіма, восень, лета*).

Чытай правільна: до́ж-джы-кам, нат-хнё-наю.

Хлебная скарынка

Пахне хлебная скарынка
цёплым ветрыкам,
хваінкай,
летнім дожджыкам грыбным,
лугам,
полем аржаным,
і асенняй пазалотай,
ды натхнёнаю работай.

Авяр'ян Дзеружынскі

1. Прачытай, чым пахне хлебная скарынка.
2. Як ты разумееш выраз *Пахне хлебная скарынка ... натхнёнаю работай*?

3. Спытай у дарослых, з чаго і як атрымліваюць хлеб. Запомні гэта і беражы хлеб.

Скорагаворка

Пекар Пётр пёк пірог.

Навучыся правільна і хутка чытаць скорагаворку.

Чытай правільна: за-ла-ціс-тыя, дух-мя-ныя, ан-то-наў-кі, пры-бі-раць, чыр-вань.

Верасень

Месяц Верасень багаты. Ходзіць па зямлі і до-рыць ёй свае багацці.

Зайшоў Верасень у сад. Атрое грушы залаці-стыя. Асыпаў духмяныя антонаўкі, пакрыў тумана-мі сінія слівы.

Потым пайшоў Верасень у поле. Там ён па-ставіў мяхі з бульбай.

Затым Верасень падаўся ў лес. І пачаў пры-біраць дрэвы ў дарагія ўборы. Асіну — у чырвань, бярозу — у золата, дубам даў медны ўбор. Пад пянёчкі і кусточкі пасадзіў грыбы...

Багаты месяц Верасень, багаты! Ён падарыў зямлі пышныя шаты.

Клаўдзія Каліна

Шáты — убор.

Духмяны — які прыемна пахне.

1. Якой пары года месяц верасень?
2. Якія яшчэ асеннія месяцы ты ведаеш?
3. Прачытай, што зрабіў Верасень у садзе.
4. Прачытай, як апісаны грушы.
5. Што зрабіў Верасень у полі? Прачытай.
6. Якія змены адбыліся ў лесе? Прачытай. Як упрыгожыў Верасень асіну, бярозу, дубы?
7. Чаму верасень называюць мастаком?
8. Ці бываў ты ў лесе ў верасні?

Лістапад

На дарозе — лісце-жар.
Па лясах —
пажар, пажар.
Ліска збочыла
з дарогі:
апячэш
яшчэ тут ногі!

Генадзь Шмань

1. Разгледзь малюнак. Якога колеру лісце восенню?
2. Чаму ў вершы лісце-жар? Як ты гэта разумееш?
3. Што за пажар у лясах восенню?
4. Чаму напужалася ліска?

Прымаўкі

Чытай правільна: рых-туй-це-ся.

Восень — на дзень пагод восем.

Увосень за стол просім.

Рыхтуйцеся да восені ранняй вясной.

Растлумач кожную прымаўку.

Хачу ўсё ведаць

Спытай у таварыша, мамы, таты, падумай сам.

1. Што такое прырода?
2. Што мы маем на ўвазе, калі кажам *трэба берагчы прыроду*?
3. Што трэба рабіць, каб сябраваць з прыродай?

Чытай правільна: па-да-сі-на-вік, пры-кі-нуў-ся.

Хітры падасінавік

Ішоў па лесе грыбнік. У адной руцэ трымаў вялікі кош, у другой — востры нож.

Раптам грыбнік убачыў у траве чырвоную шапачку падасінавіка. Нагнуўся, каб падрэзаць грыб.

— Ну вось! — сказаў ён. Гэта асінавы лісток прыкінуўся падасінавікам.

Пайшоў грыбнік далей. Убачыў каля асінкі чырвоную плямку, але не звярнуў на яе ўвагі і прайшоў міма.

А гэта быў падасінавік. Ён прыкінуўся асінавым лістком.

Змітрок Бяспалы

1. Перачытай апавяданне моўчкі. Пра што ў ім распавядаецца?

2. Як аўтар апісвае падасінавік?

3. Падумай і скажы, чаму падасінавік названы хітрым.

Ці ведаеш ты грыбы?

баравік

падасінавік

падбярэзавік

паганка

лісічка

мухамор

1. Якія з гэтых грыбоў можна есці?
2. А якія грыбы ядавітыя?
3. Калі збіраюць грыбы: зімой, восенню, вясной, летам?
4. Ці збіраў ты грыбы? Раскажы пра гэта.

Цёплы грыб

Пад ялінкай рос стары баравік. Век яго ўжо канчаўся. Нага скрывілася, высахла і ледзь трымала на сабе шырокую шапку.

Ішоў я па лесе і ўбачыў гэты баравік. Хацеў збіць нагой — усё адно нікому не патрэбен. У гэты самы момант з-пад грыба шмыгнула маленькая рыжая мышка.

Я прысеў каля грыба і зірнуў пад яго шапку. Каго там толькі не было: і матылёк, і вусень, і страказа, і жучкі! Нават жабка была. Як у тым керамку.

Я дакрануўся пальцамі да грыба, а ён — цёплы. Дзень жа быў халодны, з раніцы ішоў дожджык. Вось грыб і сабраў пад сваю шапку гэтых жыхароў лесу. І прыгрэў, і ад дажджу схаваў.

Васіль Хомчанка

Выправі памылкі

лісічка

сыраежка

падасінавік

Загадка

Маленькі, удаленькі, скрозь зямлю прайшоў,
чырвоную шапачку знайшоў.

Выберы адгадку (лісічка, баравік, падасінавік).

Павучок

Ад лісцінкі
да сучка
без кручка,
без чайначка

цягне, цягне
павуцінку
і не ведае
спачынку,

сетку вяжа
павучок,
начапiўшы
на сучок.

Мiкола Бусько

1. Дзе павучок цягне павуцiнку: у лесе ci дома? Адкуль гэта вiдаць?

2. Як працуе павучок? Прачытай.

3. Вывучы верш на памяць.

4. Вывзнач, у якой паслядоўнасцi трэба чытаць сказы:

Не спяваюць птушкi.

Прыйшла восень.

Трава парыжэла.

Сонейка грэе слаба.

Стала холадна.

Казкi

Чытай правiльна: пры-ка-цiў-ся, зда-лёк,
ка-зач-най, па-сяб-рўй-це.

* * *

— Дзе ты быў, Калабок?

— Прыкацiўся я здалёк.

Быў у казачнай краiне.

Казак шмат вязу на спіне.
Пасябруйце са мной —
раскажу ўсе да адной.

1. Пра што спыталі ў Калабка?
2. А што ён адказаў? Прачытай.
3. Ці памятаеш ты казку пра Калабка? Ад каго Калабок пайшоў?
4. З кім ён сустрэўся ў дарозе? Знайдзі на малюнку.
5. Каго з герояў няма на малюнку?
6. Успомні, што здарылася з Калабком.

Чытай правільна: пы-та-ец-ца, ад-клад-ваю, рых-тую-ся, ра-ман-тую, шчы-лін-кі, пры-па-са-мі, дзя-лю-ся.

Вавёрка і Заяц

Весела скача з галінкі на галінку Вавёрка. Убачыў яе Заяц і пытаецца:

— Чаму ты заўсёды такая вясёлая?

— А таму, што работы многа і работа прыемная. Арэшкі збіраю, у дупло нашу. Грыбы

шукаю, на зіму сушу. Ні адну справу назаўтра не адкладваю, да зімы рыхтуюся. Дупло рамантую, шчылінкі затыкаю, каб цяплей было. З суседзямі не сваруся, зімой прыпасамі з імі дзялюся.

Задумаўся Заяц. Ён заўсёды весела скача, а чаму радуецца? Ці ёсць з гэтага карысць?

1. Прачытай казку моўчкі.
2. Пра каго расказваецца ў казцы?
3. Прачытай, пра што запытаўся Заяц.
4. Прачытай адказ Вавёркі.
5. Якой можна назваць Вавёрку: *вясёлай, добрай, дрэннай, працавітай, скупой, шчодрай?*
6. Знайдзі ў тэксце словы, якія даказваюць, што Вавёрка працавітая.
7. Пра што задумаўся Заяц? Прачытай.
8. Складзі апавяданне па малюнках.

Выкарыстай словы: *убачыў, пытаецца, збіраю, сушу, рамантую, дзялюся.*

Прыказка

Рана ўстанеш — многа зробіш.

Чытай правільна: *вы́-бег-лі, па-гна́-лі-ся, уця-ка́-лі, гля-дзё́-лі, уха-пі́-лі-ся, вы́-цяг-ну-лі.*

Лісіца і сабакі

(Руская народная казка)

Бегла лісіца па полі. Раптам з кустоў выбеглі сабакі і пагналіся за ёю.

Лісіца ўцякаць. Бегла, бегла ды пад пянёк у нару залезла. Сядзіць у нары і кажа:

— Вушкі, вушкі, што вы рабілі?

— Мы слухалі ды слухалі, каб сабакі лісічку не з’елі.

— Ножкі, ножкі, што вы рабілі?

— Мы ўцякалі, каб сабакі лісічку не дагналі.

— Вочкі, вочкі, што вы рабілі?

— Мы глядзелі, каб сабакі лісічку не з’елі.

— А ты, хвост, што рабіў?

— Я за пні, за кусты чапляўся.

— А, дык ты вунь які! Наце ж, сабакі, ешце мой хвост!

Сабакі ўхапіліся за хвост і выцягнулі лісу.

Ледзь жывая ўцякла яна ад іх.

1. Прачытай казку шэпам.

2. Пра каго расказваецца ў казцы?

3. Вясёлы ці сумны настрой выклікае казка?
Чаму?

4. Дзе схавалася ліса ад сабак?

5. Якія пытанні задавала лісіца?

6. Што адказвалі лісе вушкі, ножкі, вочкі, хвост?

7. Чаму ліса аддала сабакам свой хвост?

8. Як ты думаеш, якая ліса ў гэтай казцы:
вясёлая, хітрая, неразумная?

Чытай правільна: за-ха-це-ла-ся, ха-дзіў, за-ша-ма-це-ла, зве-ра-нят-ка, за-плю-шчы, спа-да-ба-ла-ся.

Коцік Петрык і мышка (Беларуская народная казка)

Аднаго разу коцік Петрык захацеў мышку злавіць. Ён быў яшчэ маленькі, але чуў ад дарослых катой, што яны заўсёды ловяць мышэй. І Петрыку вельмі ж захацелася стаць хутчэй дарослым.

Пайшоў ён у гумно. Хадзіў сюды-туды — нікога няма. Раптам у кутку нешта зашумела. Петрык скокнуў туды і ўбачыў маленькае зверанятка.

— Ты хто? — спытаў Петрык.

— Мышка.

— Вось ты мне і патрэбна.

— Навошта?

— Я не ведаю навошта, але катам трэба ла-віць мышэй.

Мышка пасмялела і кажа:

— Каты ловяць мышэй, каб гуляць з імі ў ката і мышку. Хочаш, навучу цябе?

— Хачу! — сказаў коцік.

— Тады стань у куток, заплюшчы вочы і лічы да трох, а потым лаві мяне.

Спадабалася гульня Петрыку. Ён стаў у куток, заплюшчыў вочы. А калі далічыў да трох, мышкі было ўжо не дагнаць...

Гумно́ — месца, дзе захоўваецца зерне.

1. Ці хацелася табе дапамагчы мышцы?
2. Як перахітрыла мышка коціка? Раскажы.
3. Як звалі коціка? А якое імя ты даў бы мышцы?
4. Ці ведаеш ты гульню «Кошкі-мышкі»? Раскажы.
5. Вызнач, якія словы гаварыў коцік, а якія — мышка.
6. Якімі сказамі з тэксту можна падпісаць маляунак?

Чытай правільна: зяр-ня́т-кі, пры-та-і́ў-ся, па-мы́ў-шы-ся, раз-зла-ва́ў-ся, снё-дан-ня.

Чаму кот толькі пасля сьнеданьня мыецца?

(Літоўская народная казка)

Заляцеў аднойчы раніцай верабей у ячмень ды дзяўбе сабе зярняткі. А кот тут як тут. Пры-таіўся — хоп вераб'я і павалок яго сабе на сьнеданне.

А верабей гаворыць:

— Пане кот! Дзе гэта бачна, каб такі важны кот снедаў не памыўшыся?

Сорамна стала кату. Паклаў ён вераб'я на зямлю і давай лапай мыцца.

А вераб'ю толькі гэта і трэба было. Ён доўга не чакаў — пырх — і паляцеў. Раззлаваўся кот і з таго часу вырашыў: мыцца ён цяпер не да снедання, а толькі пасля снедання будзе!

1. Ці зацікавіла цябе казка? Чым?
2. Прачытай, што здарылася з вераб'ём.
3. Як верабей перахітрыў ката? Прачытай.
4. Чаму кот мыецца пасля яды?
5. Зрабі дома малюнкi да казкі.
6. Задай да казкі свае пытанні са словамі:
Куды...? Дзе...? Што...? Як...? Калі...?

Сарока-манюка

Жыла-была Сарока.

Лятала па лесе зялёным, стракатала без угамону. Але ўсім было вядома, што яе стракоткі-бразготкі — звычайныя плёткі. Як кажуць, чула звон, ды не ведае, дзе ён. І таму яе крык ніхто не браў у разлік.

Хто ведае, колькі б так цягнулася яно, каб не здарылася няшчасце адно. За нейкі птушыны

грэх, як кару, нагнаў вецер на лес хмары. Гром грукоча, аж трасецца дом сарочы. І маланкі б'юць — слепяць звысоку — проста жах бярэ Сароку.

Сядзіць яна ў гняздзе, прыціхла — хутчэй бы прайшло гэта ліха! Аднак бяда не мінула гнязда. І ўспыхнула мілае гняздзечка, як свечка.

Узнялася з гнязда Сарока, крычыць-лямантуе белабока:

— Птушкі і птушаняткі, гарыць мая хатка! Набярыце ў дзюбы вады — і хутчэй сюды, дзе маланка з-пад хмар мне прынесла пажар!..

Чуюць птушкі лямант сарочы, толькі веры даць не хочуць. Бо сарочыя плёткі ім вядомы ўсё-ткі.

Так і згарэла гняздо датла.

І ўсё таму, што манюкай Сарока была.

Алесь Зэкаў

1. Што здарылася з Сарокай? Раскажы.

2. Чаму яе напаткала гора?

3. Як ты разумееш выраз *успыхнула мілае гняздзечка, як свечка*?

4. Звярні ўвагу, як напісана казка. На што яна падобна?

5. Які ўрываек з казкі адлюстраваны на малянку?

* 6. Знайдзі ў казцы рыфмаваныя словы: *стракоткі — бразготкі — плёткі, крык — разлік, яна — ..., звысоку — ..., бяда — ..., гняздзечка — ..., сарока — ..., вады — ..., хмар — ...*.

Чытай правільна: Вёт-ры-кам, Ня-сúш-кай, буджу́, жа-ра-бя́т-кі, Кры-ку-но́м, Упа́р-тым, сту́к-ну-ла.

Каго як завуць?

— Чаму цябе Ветрыкам завуць? — спыталіся ў жарабяткі.

— Я хутка бегаю, як вецер.

— А цябе Нясушкай за што? — спыталіся ў курыцы.

— Я яйкі нясу.

— А цябе Крыкуном? — спыталіся ў пеўня.

— Я моцна крычу і ранкам сваім крыкам людзей буджу.

— А цябе Упартым? — спыталіся ў асла.

— Не скажу! — адказала асляня і стукнула капытом па зямлі.

— Чаму?

Анатоль Клышка

1. Растлумач слова ўпарты.
2. Каго як называюць і чаму?
3. Прачытай пытанні да жарабяткі і яго адказ; да курыцы і яе адказ; да пеўня і яго адказ; да асла і яго адказ. Захоўвай, дзе трэба, пытальяную і клічную інтанацыі.
4. Размяркуйце казку па ролях і прачытайце.

Складзі прыказку

Шкадлівы, як ..., баязлівы, як

Чытай правільна: спад-ціш-ка́, пры-но́-сіць, ры-жа-ва́-ты, ня-ця́ж-ка.

Пазнай герояў

Я такую маю моду —
спадцішка прыносіць шкоду.
Многім я далася ў знак.
Я — бабуля Шапа... .

(к, я, л, к)

Я маленькі, рыжаваты,
вельмі на сяброў багаты.
Адгадаць зусім няцяжка —
я завуся Чабу... . (а, ш, к, р, а)

Дапоўні імёны герояў з мультфільмаў.

Чытай правільна: па-пра́-віў-ся, пра-соў-ва-еш-ся, дзвё́-ры, ме-дзве-дзя-ня́т-ка.

Віні-Пух у доктара

— Ты за лета, Віні-Пух,
так паправіўся, распух,
ледзь прасоўваешся ў дзверы.

Ну, прызнайся — еў без меры
мёд, маліны і карэнні,
усялякія варэнні.

Віні-Пух, медзведзянятка,
прапішу табе зарадку,
есці — меней напалову.
Будзеш стройны і здаровы.

Ніна Галіноўская

1. З якога мультфільма гэтыя героі?
2. Каго яшчэ з гэтага мультфільма ты памятаеш?
3. Раскажы цікавую гісторыю з мультфільма пра Віні-Пуха.
4. Дома зрабі малюнак да верша.

Дзед і два мядзведзі

1. Разгледзь малюнкi на старонцы 53.
2. Куды iдзе дзядуля?
3. Што ён робiць у лесе?
4. Чаму ён не закончыў працу?
5. Хто i як дапамог дзядулю?
6. Прыдумай працяг казкi.

Выкарыстай словы: *вярнуўся, убачыў, здзі-
віўся, узрадаваўся.*

З якой мы казкi?

Успомні, з якіх казак гэтыя героі.
Перакажы казкi.

Прыказкі

Лёгка пасварыцца — цяжка памірыцца.
Што аднаму цяжка, то гуртам лёгка.

Гуртам — разам.

Растлумач прыказкі.

Былі

Былі — гэта апавяданні з жыцця.

Чытай правільна: у зго́-дзе, слў-ха-лі-ся, пры-нёс-лі, зла-мі́-це, ту́-жы-лі-ся, раз-вя-заў, па-ла-ма́-лі, сва-ры́ц-ца, за-гу-бі́ць.

Бацька і сыны

Бацька загадаў сынам, каб жылі ў згодзе. Яны не слухаліся. Тады ён сказаў, каб яму прынеслі венік.

— Зламіце яго!

Колькі яны ні тужыліся, не маглі зламаць. Тады бацька развязаў венік і загадаў ламаць па адным пруціку. Сыны лёгка паламалі ўсе пруцікі па адным.

Бацька кажа:

— Вось так і вы. Жывіце ў згодзе, тады ніхто вас не адолее. А калі будзеце сварыцца — вас кожны лёгка загубіць.

Леў Талстой

Жыць у згóдзе — жыць мірна, дружна.

1. Якую параду даў бацька сынам? Прачытай.

2. Як бацька даказаў сынам, што трэба жыць у згодзе? Раскажы.

3. Ці згодзен ты з бацькам? Чаму?

4. Якую іншую назву можна даць гэтай былі?

5. Перачытай быль. Знайдзі словы, у якіх ёсць літара ў. Успомні, у якіх выпадках пішацца літара ў.

Чытай правільна: па-ка́з-ва-ла, пры-го́-жая, па-ста́ў-лю, ува́ж-лі-ва па-гля-дзё́-ла, за-ду́-ма-ла-ся.

*** Такіх кветак не бывае**

Неяк гэтым летам мая суседка Таня збірала на лузе кветкі. Яна паказвала іх мне і казала:

— Вось якая прыгожая кветка! І гэтая прыгожая... І вось гэтая. Я занясу іх бабулі і пастаўлю ў вазу.

— А ты пашукай непрыгожую, — сказаў я. — Самую непрыгожую.

Таня ўважліва паглядзела мне ў вочы і задумалася.

— Такіх кветак не бывае, — адказала яна. Потым яшчэ падумала, зноў паглядзела мне ў вочы і рашуча сказала:

— Нідзе не бывае!

Вісарыён Гарбук

1. Што рабіла Таня на лузе? Прачытай.

2. Ці можна згадзіцца з Таняй, што кветак непрыгожих не бывае? Растлумач.

3. Знайдзі ў тэксце словы, у якіх тры і больш складоў. Навучыся хутка чытаць іх.

4. Паглядзі на малюнак. Якія кветкі стаяць у вазе? Назаві іх. Якія яшчэ кветкі ты ведаеш?

5. Прыдумай загадку пра адну з кветак.

Чытай правільна: та-ва́-ры-шы, мядз-вѣдзь.

Два таварышы

Ішлі лесам два таварышы, і выскачыў на іх мядзведзь. Адзін кінуўся бегчы, узлез на дрэва і схаваўся. Другі застаўся на дарозе. Рабіць яму не было чаго — ён упаў на зямлю быццам мёртвы.

Мядзведзь падышоў да яго і стаў нюхаць: ён і дыхаць перастаў. Мядзведзь панюхаў яго твар, падумаў, што ён мёртвы, і адышоў.

Калі мядзведзь пайшоў, другі таварыш злез з дрэва і смяецца:

— Ну што мядзведзь табе на вуха гаварыў?

— А ён сказаў, што кепскія людзі тыя, якія кідаюць таварыша ў бядзе.

Леў Талстой

1. Што зрабілі дзеці, калі ўбачылі мядзведзя?

2. Што зрабіў мядзведзь?

3. Пра што спытаў таварыша хлопчык, які злез з дрэва? Што яму адказаў таварыш? Прачытай.

4. Ці можна назваць хлопчыкаў таварышамі?

5. Прачытай тэкст моўчкі.

6. Перакажы апавяданне блізка да тэксту.

Выкарыстай словы і выразы: *два таварышы, выскачыў мядзведзь, мядзведзь панюхаў, пайшоў, злез з дрэва, на вуха гаварыў, кепскія людзі, кідаюць у бядзе.*

Прыказкі

Таварыша пазнаеш у бядзе.

Прыяцеля за грошы не купіш.

Якая прыказка падыходзіць да апавядання «Два таварышы»?

Чытай правільна: ма-лёнь-кая, па-ста́-ві-ла, ві-шань-ка-мі, па-гля-дзі́-ла.

Кампот

Маленькая Галя вельмі любіць дапамагаць маме. Сёння мама даручыла Галі памыць сушаныя яблыкі для кампоту.

За абедам мама сказала:

— Ну, цяпер будзем піць кампот нашай дачушкі.

Мама паставіла ўсім кубкі. А перад Галей — яе любімы, з вішанькамі.

Тата адпіў крыху з кубка і зірнуў на маму. Мама зрабіла глыток і паглядзела на Галя. Паглядзела і пытаецца:

— Дачушка, ці добра ты памыла яблыкі?

— Так, мамачка, вельмі добра. Я іх нават мылам мыліла!

Клаўдзія Каліна

1. Вывзнач, колькі герояў у апавяданні.
2. Якую памылку зрабіла Галя? Чаму кампот нельга было піць?
3. Ці было табе смешна? Чаму?
4. Знайдзі словы з двух, трох і чатырох складоў, навучыся хутка чытаць іх.
5. Знайдзі словы з падвоенымі зычнымі, словы з **дз**. Правільна прачытай гэтыя словы.
6. Раскажы, як ты дапамагаеш маме.

Складзі словы

ма

ліна

лако

кра

шына

Якое слова заблудзілася?

Садавіна: яблыкі, абрыкосы, грушы, цыбуля, слівы, селядзец.

Гародніна: памідоры, агуркі, бульба, батоны, малако, буракі.

Чытай правільна: ста-ра́н-ны, гуль-та́й, па-гу-ляю, на-ву-чу́-ся, дзі́-рач-кі, свé-цяц-ца, ад-ка́з-вае.

* Дзіркі новыя

Прыйшоў Толік да суседа. На штоніках дзірачкі свецяцца.

— Ты што ў старых штоніках прыйшоў? — пытае сусед.

— Не такія яны ўжо і старыя, — адказаў Толік.

— А што ты новае ў іх знайшоў?

— Дык вось дзіркі новыя. Мама кажа, што ў мяне кожны дзень дзіркі новыя.

Мікола Янчанка

1. Ці смешнае гэта апавяданне? Чаму?
2. Што ты параіш Толіку?
3. Знайдзі ў тэксце словы з літарамі **й, дз, цц**. Чытай іх правільна.

Старанны і гультай

— Заўтра павучуся, а сёння пагуляю, — кажа (хто?)... .

— Заўтра пагуляю, а сёння павучуся, — кажа (хто?)... .

Замест *хто?* устаў патрэбнае слова.

Прачытай

Спявай, гуляй, трымай, збірай, дай.

Да кожнага слова дадай склад **це**. Якія словы атрымаліся? Назаві іх.

Параўнай словы

НОС — СОН

КОТ — ТОК

1. Што абазначаюць гэтыя словы?
2. Чым яны адрозніваюцца?

Складзі прыказкі са слоў

Не пакідай, што, назаўтра, можна, тое, зрабіць, сёння.

Гуляй, ведай, і, але, работу.

Гульня «І я разам»

- Пайду ў лес.
- І я разам.
- Зрэжу дрэва.
- І я разам.
- Высеку з яго карыта.
- І я разам.
- Будуць з яго куры вадзі піць.
- І я разам.

Хто сказаў: «І я разам», выбывае з гульні.

Хто ж сказаў: «А я не», той застаецца, і гульня працягваецца.

«Пайду на луг...».

«Пайду на рэчку...».

«Пайду ў школу...».

Я І МАЯ СЯМ'Я

Прыказка

Дзе маці нарадзіла, там і Радзіма.

Чытай правільна: Ра-дзі-ма, дзя-дў-ля, ся-мэй-ні-кі, пар-трэ-ты, фа-та-гра-фіі, гіс-то-ры-яй, за-дўм-ваў-ся, яд-на-юц-ца.

Твой род, твая Радзіма

Маці, бацька, браты, сёстры. Яны твае самыя родныя, блізкія. Добра, калі ў цябе ёсць бабуля, дзядуля. Гэта з самага малку твае дарагія сямейнікі. Калі ж іх ужо няма, ці ведаеш ты, хто яны былі, што рабілі? Ці ёсць у вас дома іх партрэты, іх фатаграфіі? Успомні пра іх.

Бо твая памяць — гэта памяць твайго роду. А над ёю памяць народа — вялікая кніга, якая называецца гісторыяй.

Род і народ яднаюцца адным дарагім словам — Радзіма.

Васіль Вітка

1. Уважліва прачытай тэкст.
2. Хто такія сямейнікі? Знайдзі адказ у тэксце.
3. Што ты ведаеш пра сваіх блізкіх? Раскажы.
4. Знайдзі ў тэксце пытальныя сказы.
5. Адкажы на пытанні, якія ёсць у тэксце.
Раскажы пра сваю сям'ю па плане.
- 1) Я нарадзіўся ў горадзе (вёсцы)
- 2) Маю маму завуць
- 3) Яна працуе
- 4) Майго тату завуць
- 5) Ён працуе
- 6) У мяне ёсць сястрычка і брацік. Іх завуць
- 7) Мае дзядуля і бабуля жывуць у горадзе (вёсцы)

Чытай правільна: ста-рэй-шыя, сяс-тры-цы, му-зы-кант.

Сямейны хор

У нас вялікая сям'я:
бабуля, мама, тата, я
і два старэйшыя браты,
сястрыцы дзве.
Прыходзь і ты.
У выхадны,
у вольны час
цікава, весела ў нас:
спявае наш сямейны хор.

Ніна Галіноўская

1. З каго складаецца сямейны хор? Знайдзі ў тэксце.
- * 2. Пакажы на малюнку, хто дырыжор, хто саліст, а хто музыкант.
3. Што ты можаш сказаць пра *вялікую сям'ю*? Якая яна? Знайдзі адказ (*вясёлая, сумная, дружная*).
4. Складзі маленькае апавяданне «Мой брат» або «Мая сястра» па плане.
 - 1) Як завуць?
 - 2) Колькі гадоў?
 - 3) Што ўмее добра рабіць?
 - 4) Што асабліва любіць?

* Мая сястра

У калясцы едзе сястрычка.
Усміхаюцца ўсе малой.
На бярозцы цінь-цінь сінічка —
гэта песня таксама ёй.
Села сонца на круглы тварык
і шапнула: «Хутчэй расці!»
У сястрычкі такія мары:
стаць на ножкі, самой пайсці.
Дачакаемся, будзь цярплівай.
Крыкнуць хочацца мне: «Ура!»
Гляньце ўсе, я такі шчаслівы:
у калясцы мая сястра.

Ніна Галіноўская

1. Чаму хлопчыку радасна?
2. Што ўзрушыла яго?
3. Якія малюнкi можна зрабіць да верша?
Апішы іх словамі.

Прыказкі

Якая мая мама, такая і я сама.
Не рабі другому, што не любя самому.
Як ты да людзей, так і яны да цябе.

Чытай правільна: раз-бу-рыць, па-дзя-лі-ся.

Мікола і Маша

У Міколы сястрычка малая,
і яна яму жыць замінае.
То заплача яна не ў парў,
то разбурыць з пясочку гару,
то сандалікі ў Машы зняліся,
то цукеркаю з ёй падзяліся.
Ды без Машы таксама не мёд:
цішыня і ніякіх прыгод.

Галіна Каржанеўская

Замінае — перашкаджае.

1. Чым непадобны Мікола да хлопчыка з верша «Мая сястра»?
2. Які з хлопчыкаў табе больш спадабаўся? Чаму?
3. Прачытай, чым перашкаджае хлопчыку сястра.
4. Чаму без Машы хлопчыку не мёд? Рас-тлумач.

Прыказка

Ласкавае слоўка, як сонейка, грэе.

Мае падарункі

Сам схаджу да рэчкі,
дзе цвітуць парэчкі.

Для сястрыцы Светы
набіраю кветак.
Прынясу таксама
падарунак маме:
— Мама, калі ласка, —
лугавыя краскі!

Сцяпан Кацуба

1. Як ты думаеш, які хлопчык: *добры, уважлівы, сур'ёзны, клапатлівы?*
2. Якія кветкі можна назбіраць на лузе?
3. Прачытай словы хлопчыка да мамы весела, ласкава.

Абібок

Мама вяжа
рукавічкі, я ваксую
чаравічкі.
А на кухні
дзед з бабуляй
мыюць
міскі і каструлі.

Не сядзіць без справы
тата — робіць
санкі-самакаты.
Толькі коцік
абібок
каля печкі
грэе бок.

Мікола Хамянкаў

Абібо́к — гультай.

1. Апішы сям'ю з верша «Абібок». Якая яна: *вясёлая, вялікая, сумная, працавітая?*
2. Каго назвалі абібокам? Чаму?

3. Падлічы, колькі чалавек у сям'і. А ці можна коціка назваць членам сям'і?

4. Якія малюнкi можна зрабіць да верша?

Загадка

Бегла полем свінка,
залатая спінка.

Белым хвосцікам крутнула,
ой, у пальчык мой кальнула!

Што гэта за свінка,
залатая спінка,

што дзірачку зацыруе,

моцна гузік прымацуе,

фартушок прышые лоўка?

Валянціна Коўтун

Зацыруе — зашые.

Чытай правільна: здзі-віць, ат-ры-ма-ла-ся.

Радасць

Брат ляпіў сінічку,

каб здзівіць сястрычку.

Паднялі на смех

Мірона:

атрымалася — варона.

А сястрычка Лада

і вароне рада.

Мікола Рудзішкін

1. Прачытай верш моўчкі.
2. Што рабіў брат? З якой мэтай? Прачытай.
3. Чаму радавалася Лада?
4. Які гэта верш: сумны ці вясёлы? Дакажы.

Чытай правільна: спы-таў-ся, па-чыр-ва-неў-шы.

Браты

— Што ты робіш? —
 брат спытаўся. —
 Я не разумею.
 — Я ж пішу пісьмо Валодзю.
 — Ты ж пісаць не ўмееш.
 Адказаў, пачырванеўшы,
 з гонарам Сярожа:
 — Ну і што, калі не ўмею...
 Ён чытаць не можа.

Пятрусь Прануза

1. Прачытай, што рабіў Сярожа.
2. Чаму ён пачырванеў? Знайдзі адказ у тэксе.
3. Размяркуйце словы двух братоў і аўтара.
4. Прачытайце верш па ролях.

Чытай правільна: пры-пын-ку, па-дзя-ка-ва-ла,
 усмі-хаў-ся, упер-шы-ню.

Падзяка

Да прыпынку падышоў аўтобус. Дзіма разам з маці зайшоў праз пярэдня дзверы. На першых крэслах сядзелі маладыя людзі. Яны адразу ж усталі, каб даць месца Дзіму і яго маці.

Аўтобус крануўся. Праз два ці тры прыпынкі ў аўтобус зайшла бабуля. Дзіма хуценька ўсхапіўся з крэсла, каб села бабуля.

— Дзякуй табе, унучак, — сказала тая і села. Калі даехалі да свайго прыпынку і выйшлі з аўтобуса, Дзіма спытаў:

— Мама, а за што кажуць дзякуй?

— За ўсе добрыя справы, за павагу да людзей, — адказала маці. — І табе бабуля падзякавала за тое, што ты ёй, старэнькай, месца ўступіў.

Дзіма ўсміхаўся. Яму ўпершыню сказалі дзякуй.

Павел Кавалёў

1. Ці спадабаўся табе Дзіма? Чым?
2. Прачытай, чаму бабуля сказала Дзіму *дзякуй*.
3. Якія яшчэ ветлівыя словы ты ведаеш?

Якія літары заблудзіліся?

Д З К Я У Ё

Складзі слова.

Складзі прымаўкі з дапамогай пытанняў

Узор. Што лягчэй: зламаць ці наладзіць? —
Лягчэй зламаць, чым наладзіць.

Што бачыць далей: вока ці розум?
Ці наносіш вады ў дзіравым вядры?
Ці вычарпаеш мора лыжкаю?

Слова пра маці

Раней за ўсіх яна ўстае,
пазней за ўсіх яна кладзецца.
Яна жыве, яна пяе —
і дзецям лепш пяецца...

Каб не тужыла па начах, —
ёй падрастай на ўцеху!
Хай будзе ў матчыных вачах
пабольш іскрынак смеху!

Ты не шкадуй ласкавых слоў
для роднай, для адзінай.
Адказвай маці на любоў —
будзь верным, добрым сынам!

Ніна Галіноўская

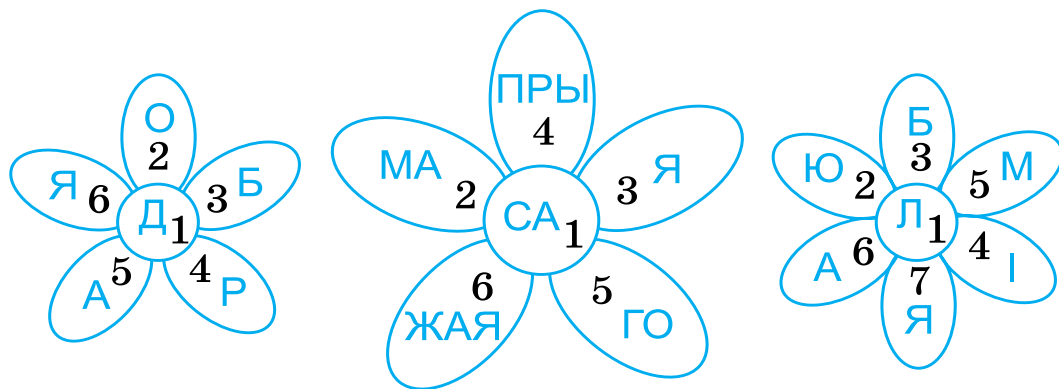

1. Чаму мама рана ўстае і позна кладзецца?
2. Што трэба рабіць, каб мама часцей смяялася?
3. Як ты разумееш словы *будзь верным, добрым сынам?*

4. Якія ласкавыя словы можна сказаць маці?
5. Як і чым ты дапамагаеш сваёй маці? Раскажы.

Якая ў мяне мама

Прачытай словы ў кожнай кветцы, ідучы ад меншай лічбы да большай.

Чытай правільна: вёт-лі-выя, да-ра-жыць.

Ветлівыя словы

Калі ласка, дзякуй, добры дзень —
ветлівыя словы
чую ад людзей.
Ветлівымі словамі
трэба даражыць.
З ветлівымі словамі
лёгка жыць.

Таццяна Кляшторная

1. Калі ты гаворыш словы *калі ласка, дзякуй, добры дзень, добрай ночы, прабачце?*

2. Чаму з ветлівымі словамі лёгка жыць?

3. Прыдумай апавяданне па плане, ужываючы *чарадзежныя* словы *калі ласка і дзякуй*.

1) Алесь рашае задачу.

2) Задача не атрымліваецца.

3) Алесь паклікаў бацьку. Як?

4) Бацька дапамагае хлопчыку.

5) Хто каму скажа *дзякуй*?

Падумай — адкажы

Чым адрозніваюцца словы: *салю — соллю?*

Навучыся іх чытаць і растлумач іх.

Чытай правільна: па-кла-ні-ся лю-дзям, за-пра-ша-ем.

Пакланіся добрым людзям

Век дзяліся тым, што маеш,

Хлебам-соллю, казкай-краскай.

Ну а ў госці запрашаеш,

гавары ўсім:

— Калі ласка. *Уладзімір Паўлаў*

1. Як ты разумееш выразы *хлебам-соллю, казкай-краскай?*

2. Якія добрыя парады дае аўтар?

Добра ўсім

Накарміла бабка дзеда
і ўнучку.
Накарміла Юля Мурыка
і Жучку.
А скажыце, бабцы
хто падасць абед?
Юлечка-ўнучка.
Ёй паможа дзед.

Ніна Галіноўская

1. Хто такія Мурык і Жучка?
2. Чаму верш называецца «Добра ўсім»?
Знайдзі адказ у тэксце.
3. Якія яшчэ малюнкi можна зрабіць да верша?

4. Колькі сказаў у вершы? Як гэта вызначыць? Прачытай кожны сказ.

5. Якія словы ў сярэдзіне сказа пішуцца з вялікай літары? Чаму?

6. Ці ёсць у цябе дома кот або сабака? Раскажы пра яго па плане.

1) Якая ў яго мянушка?

2) Дзе ён жыве?

3) Хто яго корміць?

4) Што ён любіць?

5) Як ты з ім гуляеш?

Чытай правільна: на-ра-дзі-лі-ся, ма-лёнь-кія ка-ця-ня-ты, ады-сці, ад-ной-чы, вяр-ну-ла-ся, да-лі-чыла-ся.

Мурка

У кошкі Муркі нарадзіліся тры маленькія кацяняты. Мурка карміла іх сваім малачком. Вочкі ў кацянят яшчэ не бачылі, і малыя баяліся адысці ад маці. Але аднойчы Мурка выйшла пагуляць, а калі вярнулася, не далічылася аднаго кацяняці...

1. Каго нарадзіла Мурка?

2. Чым Мурка карміла кацянят?

3. Чаму кацяняты не адыходзілі ад маці?

4. Што здарылася аднойчы? Прыдумай працяг апавядання.

Складзі апавяданне «Мой коцік».

Выкарыстай словы: *мама, тата, я, папрасіў, коцік, купіў, вочкі зялёныя, лапкі мяккія, хвост пушысты, радаваўся, малако, кармлю сам.*

Падзелімся думкамі

Ці добра быць здаровым? Чаму?

Ці трэба дапамагаць дарослым? Чаму?

Ці трэба паважаць працу дарослых? Чаму?

Ці любіш ты сваіх родных? Як?

Ці любяць цябе родныя, сябры? Як?

Чытай правільна: ады-хó-дзя-чы, вяр-ну́-ла-ся, пад-ме́-це-на, ста-рэ́й-шую.

Не хапіла работы

Адыходзячы на работу, маці паклікала Лізу і Таню і сказала:

— Прыбярыце са стала, памыйце талеркі і лыжкі, падмяціце чысценька падлогу на кухні.

— Добра, мамачка. Усё зробім, — дружна адказалі дачкі.

Вярнулася маці дадому і бачыць: стол заслань чыстым абрусам, талеркі і лыжкі вымыты. А кухня чыста-чыста падмецена. І смецце вынесена.

— Малайцы, дзеткі, добра зрабілі, — пахваліла маці дзяўчынак.

— Каторая з вас са стала прыбрала?

— Я, — голасна сказала Таня.

— А хто талеркі і лыжкі памыў і паставіў на месца?

— Я, — зноў адказала Таня.

— Ну, а ты, Ліза, што рабіла? — глянула маці на старэйшую дачку.

— Я... я нічога, мама, не рабіла... Таня ўсё зрабіла сама. Мне не хапіла работы, — ціха адказала дзяўчынка і вінавата апусціла галаву.

Мікалай Парукаў

1. Знайдзі ў тэксце і прачытай, што мама прасіла зрабіць.

2. Што яна ўбачыла, калі вярнулася дадому? Раскажы.

3. Хто табе больш спадабаўся: Таня або Ліза? Чаму?

4. Чаму апавяданне называецца «Не хапіла работы»?

5. Прыдумай сваю назву да апавядання.

Рукі

Сам зрабіў я табурэт.

— Малайчына, — хваліць дзед.

Гэта ж рукі ўсё зрабілі,

хай бы іх і пахвалілі.

Ніна Галіноўская

1. Якое слова можна прачытаць, калі ўста-
віць літары?

м		л		й		ы		а
---	--	---	--	---	--	---	--	---

Знайдзі яго ў вершы.

2. Чаму дзед хваліць унука?

3. Якімі яшчэ словамі можна пахваліць унука?

Чытай правільна: за-смá-жы-ла, са-ра-ка-но́ж-ка.

Чаго крычыце?

У нядзелю ўсе дома. Паселі абедаць. Бацька, дзеці — усе наўкол стала. А маці гаворыць, што засмажыла курыцу з салодкай морквай. Чуваць прыемны пах.

— Мне ножку! — заказвае Юля.

— І мне ножку! — крычыць Галя.

— І мне. Мне мама заўсёды дае ножку! — крычыць Толя.

Дзяніс, самы малодшы за ўсіх, сядзіць спакойна і разважае:

— Ну чаго ж вы крычыце? Хіба ж курыца сараканожка?

Іван Грамовіч

1. Як ты думаеш, якое гэта апавяданне: сумнае, вясёлае ці смешнае? Чаму?

2. Перакажы твор. Пастарайся перадаць настрой кожнага з дзяцей: нецярпліваець Юлі, Галі і Толі, разважліваець Дзяніса.

3. Размяркуйце ролі. Вызначце, хто будзе Юля, Галя, Толя і Дзяніс. Знайдзіце словы кожнага героя. Прачытайце апавяданне па ролях.

Мая мама самая прыгожая

У Савы было Савяня. Вялікае, з вялікімі вачыма і вялікім ротам.

Совы лятаюць толькі ноччу. Яны баяцца яркага сонца.

Сава вучыла свайго сына:

— Не вылятай удзень з дупла. Аслепіць цябе сонца — не знойдзеш дарогі дадому.

Савяня было непаслухмянае. Яно вылезла з гнязда, зажмурыла вочы і паляцела на луг. Там яно расплюшчыла вочы і аслепла. Сядзіць у траве і плача.

Падыходзіць да яго Чапля.

— Ты чыё? — пытае.

— Я Савяня. Мая мама Сава. Я нічога не бачу. Адвядзіце мяне хутчэй да мамы.

— Якая ж у цябе мама?

— Мая мама самая прыгожая ў свеце. У яе такія добрыя і ласкавыя вочы. Ні ў каго няма такіх вачэй, толькі ў маёй мамы.

Васіль Сухамлінскі

1. Што здарылася з Савянём? Чаму? Раскажы.
2. Разгледзь малюнак. Знайдзі ў тэксце радкі, якія адпавядаюць малюнку.
3. Прачытайце па ролях словы Чаплі і Савяняці.
4. Чаму Савяня лічыла, што яго мама самая прыгожая?
5. Перакажы казку блізка да тэксту.

Выкарыстай словы: *Сава, Савяня, ноч, ба-яцца, сонца, вочы, аслепла, Чапля, мама, самая прыгожая.*

Загадка

Удзень спіць, а ўночы крычыць.

Знайдзі адгадку (зязюля, сава, верабей).

Чытай правільна: нянь-чы-лі, ла-шчы-лі, сардэч-ныя, шча-слі-выя, цяр-плі-выя.

Маміны рукі

Маміны рукі самыя лепшыя:
няньчылі, гушкалі, лашчылі першыя.

Маміны рукі сардэчныя, смелыя,
маміны рукі самыя ўмелыя.

Маміны рукі — рукі шчаслівыя,
маміны рукі заўсёды цярплівыя.

Маміны рукі самыя светлыя,
маміны рукі самыя ветлыя.

Пятрусь Прануза

Вётлыя — ласкавыя.

1. Якімі словамі апісвае паэт рукі маці?
2. Як ты разумееш словы *рукі сардэчныя, смелыя; рукі шчаслівыя, цярплівыя, ветлыя*?
3. Раскажы пра сваю маці па плане.

- 1) Як завуць тваю маму?
- 2) Якога колеру ў яе вочы?
4. Калі ў тваёй маці вочы свецяцца рада-сцю?
5. Як яна цябе лашчыць?
6. Як ты выказваеш сваю любоў да яе?

Прымаўкі

Птушка рада вясне, а дзіця маці.
Матчыны рукі заўсёды мяккія.
Пры сонейку цёпла, а пры маці добра.

1. Растлумач прымаўкі.
2. Якая з прымавак падыдзе да верша «Маміны рукі»?
3. Вывучы адну прымаўку на памяць.

Я чакаю маму

Я чакаю маму
вечарам з работы.
Вывучыла ўрокі,
вычысціла боты.

А сястры Наташы
казку прачытала,
накарміла кашай,
каб спакойней спала.

Толькі мама прыйдзе
і расчыніць дзверы,
я кажу: «Гатова
для цябе вячэра».

Пятрусь Прануза

1. Што можна сказаць пра дзяўчынку? Якая яна?
2. Што зрабіла дзяўчынка, пакуль дома не было маці? Прачытай.
3. Прадоўжы сказ: *Мая мама (якая?) ...*
4. Знайдзі ў тэксе рыфмаваныя словы: *ра-боты — боты, Наташы — ..., дзверы — ...*
5. Вывучы верш на памяць.

Шчаслівая мама

Пяць дачок у маці,
родных пяць галубак.
Што ні робяць дочки —
глянуць воку любя!
Галя мае кухню,
залу — Лена з Верай.
А Хрысціна смажыць
бульбу на вячэру.

Меншая, Анюта,
хлеб купіла ў краме...
Залатыя дочки
у шчаслівай мамы!

Міхась Хамянкоў

1. Колькі ў маці дачок?
2. Што яны робяць? Прачытай.
3. Чаму паэт называе дачок *залатымі*?
4. Як можна назваць дзяўчынак другімі словамі?
5. Чаму іх мама шчаслівая?

Чытай правільна: пры-браў-шы, на-скрэб-ла.

Самы лепшы малюнак

Маці падмятала падлогу, а Пеця сядзеў за сталом і маляваў.

— Мама, я цябе намалюю, — сказаў ён.

— Намалюй.

І Пеця намалюваў маці з венікам у руках.

Потым маці чысціла пыласосам дываны. А Пеця таксама яе маляваў.

Прыбраўшы ў кватэры, маці памыла на кухні посуд, наскрэбла бульбы. Пеця намалюваў яе і за гэтай працай.

Усе малюнкi хлопчык рабіў каляровымі алоўкамі. Прыгожая атрымалася маці.

Прыйшоў бацька з работы. Пеця пахваліўся:

— Тата, зірні, якую я маму намалюваў. Вось яна падлогу падмятае, а вось — з пыласосам. А тут талеркі мые. Праўда, я добра намалюваў?

— Добра, — згадзіўся бацька.

— А які самы лепшы малюнак?

— Той, што ты не намалюваў.

— Які ж гэта?

— Дзе ты памагаеш маме прыбіраць кватэру, мыць посуд, скрэбці бульбу. А не толькі малюеш.

Васіль Хомчанка

1. Раскажы, што рабіла мама. Выкарыстай малюнак.

2. Чым займаўся Пеця? Прачытай.

3. Што намалюваў Пеця?

4. Прачытай, што сказаў тата, калі ўбачыў малюнкi сына.

5. Які малюнак хацеў убачыць бацька? Прачытай.

6. Прыдумай сваю назву да гэтага апавядання.

Чытай правільна: без-ба-ро́-ды, на-ма-ля-ва́ць.

Безбароды дзед

(Жарт)

Любіць Слава маляваць,
ад стала не адарваць.
Падышоў да Славы дзед:
— Я заказваю партрэт.
Намалюй, унук, мяне.
— Не змагу, дзядуля, не:
ты не маеш барады
і для дзеда малады.
Пастарэй гадоў на пяць —
я змагу намаляваць.

Ніна Галіноўская

1. Які гэта верш: *вясёлы, смешны ці сумны?*
2. Знайдзі ў вершы радкі, якія трэба чытаць ад імя дзеда, ад імя Славы і ад аўтара.
3. Размяркуйце ролі і прачытайце верш па ролях.

* Урок

З самай раніцы
Змітрок
вучыць з мамаю
урок.

Дзед смяецца:
— Унук, відаць,
атрымае «дзевяць».
Кажа бабка:
— Гэта так.
Ды не ўцямлю я ніяк:
прынясе адзнаку ўнук,
як яе дзяліць
на двух?

Міхась Хамянкоў

Не ўцямлю — не зразумею.

1. Чаму бабуля лічыць, што адзнаку трэба дзяліць на двух?

2. Ці можна гэты верш аднесці да жарту? Чаму?

3. Задай свае пытанні да верша.

Чытай правільна: ва-ла-сін-кі, ус-міх-ну́-ла-ся,
вы-сóz-нае.

Сівая валасінка

Міхась убачыў у матчынай касе тры сівыя валасінкі.

— Мама, у вас у касе тры сівыя валасінкі, — сказаў ён.

Мама ўсміхнулася і нічога не адказала.

Праз колькі дзён Міхась глянуў на матчыну касу і ўбачыў у ёй чатыры сівыя валасінкі.

— Мама, — сказаў Міхась, — у вас у касе чатыры сівыя валасінкі... А было ж толькі тры. Чаму ж пасівела яшчэ адна?

— Ад болю, — адказала маці. — Калі баліць матчына сэрца, тады і валасінка сівее.

— А ад чаго ж у вас сэрца балела?

— Памятаеш, ты палез на высознае дрэва... Я зірнула ў акно, убачыла цябе на тоненькай галінцы. Сэрца забалела, і валасінка пасівела...

Міхась доўга сядзеў задумлівы, майклівы. Потым ён падышоў да маці, абняў яе і паціху спытаўся:

— Мама, а калі я на тоўстай галіне буду сядзець, — валасінка не пасівее?

Васіль Сухамлінскі

1. Што ўбачыў Міхась? Раскажы.

2. Чаму ў мамы з'явілася яшчэ адна сівая валасінка? Прачытай.

3. Як мама растлумачыла Міхаську, чаму ў яе з'явілася сівая валасінка?

4. Ці зразумеў хлопчык маму?

5. Што трэба рабіць, каб не сівелі валасы ў тваёй мамы?

Прачытай размову і знайдзі ў ёй прыказку

- Тата, давай пагуляем з табою ў шашкі.
- Я, сынку, заняты. Трэба кончыць працу.
- А мне сумна.
- Знайдзі сабе занятак. Памый свае шкарпэткі, насоўкі. Хто працуе, той не сумуе.

Прыказка

Старога паважай, малога павучай.

Босыя цукеркі

Здалёк
прыехала бабуля,
па Мінску пахадзіла.
Яна для ўнучкі-капрызулі
«падушчак» купіла.
А ўнучка
пазірае скоса:
— Я не хачу
цукерак босых!

Рыгор Барадулін

1. Як ты разумееш слова *капрызуля*?
2. Як ты разумееш словы «босыя цукеркі»?
3. Паспрабуй прачытаць словы ўнучкі сярдзіта, незадаволена.

Падлічы

— Дзве цукеркі,
потым тры
дам табе я, Галя.
Колькі будзе?
Падлічы.

— Мне іх не давалі.

Пятрусь Прануза

Ці можна гэты верш назваць жартам? Чаму?

Чытай правільна: ня-пра-віль-на.

Што трапіла сюды выпадкова?

Знайдзі прыказку

— Бабулечка, кідай працаваць, пойдзем хутчэй
у лес па грыбы.

— Спяшыць — людзей смяшыць. Паспеем
яшчэ і грыбоў назбіраць.

Яблык

Дзед быў на рынку і купіў сабе яблык. Вялікі, з залацістымі бакамі і празрысты. Нават зярняткі відаць.

Пакруціў дзед у руцэ яблык, хацеў з'есці, ды перадумаў.

— Занясу дадому. Дзяцей пачастую.

Дома аддаў яблык унучцы Ніне.

— Ой, які яблык вялікі!— усміхнулася Ніна. І толькі яна хацела адкусіць, як прыйшла з работы маці.

— Мамачка,— сказала Ніна,— ты стамілася. Вазьмі з’еш яблык.

Маці падзякавала Ніне, узяла яблык, палюбавалася ім.

— Я Міхаську пачастую. Ён жа ў нас самы маленькі, — сказала маці. І калі Міхаська вярнуўся з дзіцячага сада, аддала яблык яму.

Міхаська нават ножкамі затупаў ад радасці, такі яблык яму далі — вялікі, залацісты. Прыгожы!

Міхаська раздзяліў яблык на чатыры часткі і сказаў:

— Гэта, дзядуля, табе, гэта маме, а гэта мне і Ніне, — падзяліў ён. — Ешце, калі ласка.

Смачны быў яблык. Салодкі, сакавіты. Усе елі і хвалілі Міхаську. А больш за ўсіх хваліў дзядуля.

Васіль Хомчанка

1. Які яблык купіў сабе дзед? Прачытай.
2. Чаму ён сам не з’еў яблык?
3. Як яблык дастаўся Міхаську?
4. Што зрабіў Міхаська? Раскажы.
5. Чаму дзядуля больш за ўсіх хваліў хлопчыка?
6. Прыдумай сваю назву апавядання.
7. Перакажы тэкст з дапамогай малюнкаў.

Чытай правільна: ма-лёнь-кія, пы-та́-лі-ся, дзе-
вяць, дзе-ся́-тую, да-ча-ка́-еш-ся.

Дзядуля і яблынькі

Садзіў дзядуля
маленькія яблынькі.
Пыталіся дзеці:
— Ці скоро яблыкі?
— Чакайце, дзеткі,
дзевяць вёсен,
дзевяць летаў,
дзiesiąтую восень.
— А сам, дзядуля,
ці дачакаешся?
— Не, не дачакаюся,
дачакаюцца іншыя.
Дачакаюцца іншыя,
дзякуй скажуць.

Ян Райніс

1. Што рабіў дзядуля? Адкажы словамі верша.
2. Пра што спыталіся ў дзядулі дзеці?
3. Прачытай адказ дзядулі дзецям.
4. Ці спадабаўся табе дзядуля? Чым?
5. За што дзядулю скажуць *дзякуй*?
6. Знайдзі ў вершы словы, у якіх ёсць **дз**.
Навучыся правільна чытаць гэтыя словы.

Якая літара згубілася?

Ябл_кі, дзя_уля, во_ень.

Знайдзі гэтыя словы ў вершы.

Прыказкі

Дзе няма ахвоты, там няма работы.

Садок садзіць — жыццё харашыць.

Хочаш добра жыць — павінен працу любіць.

1. Растлумач прыказкі.

2. Якая прыказка падыходзіць да верша «Дзядуля і яблынькі»?

Чытай правільна: вяр-та-ец-ца, пры-смá-ка-мі, пры-ві-та́н-не.

Пра Дашу

Часта Дашына бабуля ходзіць да сваёй старэйшай дачкі. А як вяртаецца дадому, заўсёды мае ў сумцы пакуначак з цукеркамі ці яшчэ з якімі прысмакамі — для Дашы.

Дзеду бабуля кажа:

— Прывітанне табе ад старэйшых унукаў.

— А мне? — пытае Даша.

— І табе прывітанне ад Зойкі і Марынкі.

— То давай яго хутчэй! — патрабуе Даша.

Павел Кавалёў

Ці стала табе смешна? Чаму?

Знайдзі гэтыя словы ў тэксце «Пра Дашу».

дзе_у

Да_а

су_цы

п_тае

хут_эй

Рабінка

Быў цёплы вясновы дзень. Неба звінела ад жаваранкаў.

Бацька і Алёнка пайшлі ў лес, каб выкапаць дрэўца і пасадзіць яго перад хатаю. Яны спыніліся каля бярозкі.

— Выкапаем гэтае дрэўца, — сказала Алёнка.

— Не, дачушка, — прамовіў бацька. — Яно яшчэ маленькае, хай падрасце...

Яны пайшлі далей.

Каля дарогі, на ўзгорку, рос дубок.

— Вось гэты дубок наш, — узрадавана загаварыў бацька. — З яго вырасце вялікае дрэва. Яно будзе ўзвышацца над хатаю і весела гаманіць з вятрамі...

Але раптам дзяўчынка ўбачыла прыгожую рабінку.

— Татка, выкапаем гэтую рабінку! Вясною яна будзе пахнуць кветкамі. Увосень да яе прыляцяць

птушкі і будуць ласавацца ягадкамі. А мне тады не будзе сумна адной у хаце...

І бацька выкапаў рабінку. *Анатоль Раманенка*

1. Навошта бацька з Алёнкай пайшлі ў лес?
2. Чаму бацька не захацеў выкапаць бярозку? Раскажы.
3. Чым спадабаўся бацьку дубок?
4. Як ты разумееш сказы: *неба звінела ад жаваранкаў, дубок будзе гаварыць з ветрыкам?*
5. Якое дрэва падабаецца табе? Чаму? Апішы яго словамі.

Якія словы можна скласці?

со с м с н

м х н а о о ы

Гульня «Што можна рабіць з прадметам?»

Раздзяліцеся на дзве-тры каманды. Выйграе каманда, якая прыдумае больш адказаў.

— Што можна рабіць з кнігай? (Чытаць, узяць у рукі і г. д.)

— Што можна рабіць з алоўкам? (Пісаць, маляваць і г. д.)

— Што можна рабіць з ручніком? (Выцірацца, мыць і г. д.)

Дружная сям'я

1. Разгледзь малюнкi.
2. Раскажы, што робяць маці, бацька і іх дзеці.
3. Дай дзецям імёны.
4. Складзі па малюнках апавяданне.

Выкарыстай выразы і словы: *мые падлогу, выцірае пыл, пыласосіць, папрацавалі разам.*

5. Перачытай прыказкі на старонцы 95. Падумай, якая прыказка падыходзіць да малюнкаў.

ЗМЕСТ

Незаменнае. <i>Васіль Жуковіч</i>	3
---	---

З ВУСНАЎ У ВУСНЫ

Калыханкі	4
Забаўлянкі	6
Родзічы. <i>Віталь Гардзеі</i>	7
Коця і Каця. <i>Васіль Вітка</i>	—
Будзь уважнай. <i>Ніна Галіноўская</i>	9
Коцік прачынаецца	10
Малы ласун	11
Што надзенеш?	12
Беларускія народныя песні	13
Па бары хаджу	—
Бяроза з лістком	14
Асвятці і абагрэй	15
Прыказкі	16
Лічылкі	—
Загадкі	18
Як зваць дзяцей?	—
Падумаі — адкажы	—
Загадка	—
Што за ягады?	21
Падбяры словы	22
Смяшынкі	—
Параўнай словы	24
Валёнкі стаміліся	—

У цёмных акулярах. <i>Авяр'ян Дзеружынскі</i>	24
Ты пачаў, Ясь, лепш вучыцца. <i>Авяр'ян Дзеружынскі</i>	25
Небыліцы	—
Аладка. <i>Уладзімір Паўлаў</i>	27
Вартаўнік. <i>Уладзімір Паўлаў</i>	—
Я за рэхам	28
Апанас. <i>Уладзімір Паўлаў</i>	—
Аловак. <i>Міхась Казакоў</i>	—
Загадка. <i>Ляжыць паленца</i>	29
Скорагаворкі	30

АСЕННЯ СТАРОНКА

Поры года. <i>Авяр'ян Дзеружынскі</i>	32
Загадка	33
Хлебная скарынка. <i>Авяр'ян Дзеружынскі</i>	—
Скорагаворка	34
Верасень. <i>Клаўдзія Каліна</i>	—
Лістапад. <i>Генадзь Шмань</i>	35
Прымаўкі	36
Хачу ўсё ведаць	—
Хітры падасінавік. <i>Змітрок Бяспалы</i>	—
Ці ведаеш ты грыбы?	37
Цёплы грыб. <i>Васіль Хомчанка</i>	38
Загадка	39
Павучок. <i>Мікола Бусько</i>	—
Казкі	40
Вавёрка і Заяц	42

Лісіца і сабакі. (<i>Руская народная казка</i>)	44
Коцік Петрык і мышка. (<i>Беларуская народная казка</i>)	45
Чаму кот толькі пасля сьнеданьня мыецца. (<i>Літоўская народная казка</i>)	46
Сарака-манюка. <i>Алесь Зэкаў</i>	47
Каго як завуць? <i>Анатоль Клышка</i>	49
Пазнай герояў	51
Віні-Пух у доктара. <i>Ніна Галіноўская</i>	52
Дзед і два мядзведзі	53
З якой мы казкі?	54
Прыказкі	55
Былі	—
Бацька і сыны. <i>Леў Талстой</i>	—
Такіх кветак не бывае. <i>Вісарыён Гарбук</i>	56
Два таварышы. <i>Леў Талстой</i>	57
Прыказкі	58
Кампот. <i>Клаўдзія Каліна</i>	59
Складзі словы	60
Дзіркі новыя. <i>Мікола Янчанка</i>	—
Старанны і гультай	61
Складзі прыказкі са слоў	—
Гульня «І я разам»	62

Я І МАЯ СЯМ'Я

Прыказка	63
Твой род, твая Радзіма. <i>Васіль Вітка</i>	—
Сямейны хор. <i>Ніна Галіноўская</i>	64

Мая сястра. <i>Ніна Галіноўская</i>	66
Прыказкі	—
Мікола і Маша. <i>Галіна Каржанеўская</i>	67
Прыказка	—
Мае падарункі. <i>Сцяпан Кацуба</i>	—
Абібок. <i>Мікола Хамянкоў</i>	68
Загадка. <i>Валянціна Коўтун</i>	69
Радасць. <i>Мікола Рудзішкін</i>	—
Браты. <i>Пятрусь Прануза</i>	70
Падзяка. <i>Павел Кавалёў</i>	71
Складзі прымаўкі з дапамогай пытанняў	72
Слова пра маці. <i>Ніна Галіноўская</i>	—
Якая ў мяне мама	73
Ветлівыя словы. <i>Таццяна Кляшторная</i>	—
Пакланіся добрым людзям. <i>Уладзімір Паўлаў</i>	74
Добра ўсім. <i>Ніна Галіноўская</i>	75
Мурка	76
Складзі апавяданне «Мой коцік»	77
Падзелімся думкамі	—
Не хапіла работы. <i>Мікалай Парукаў</i>	—
Рукі. <i>Ніна Галіноўская</i>	78
Чаго крычыце? <i>Іван Грамовіч</i>	79
Мая мама самая прыгожая. <i>Васіль Сухамлінскі</i> . .	80
Загадка.	82
Маміны рукі. <i>Пятрусь Прануза</i>	—
Прымаўкі	83
Я чакаю маму. <i>Пятрусь Прануза</i>	—
Шчаслівая мама. <i>Міхась Хамянкоў</i>	84

Самы лепшы малюнак. <i>Васіль Хомчанка</i>	85
Безбароды дзед (Жарт). <i>Ніна Галіноўская</i>	87
Урок. <i>Міхась Хамянкоў</i>	—
Сівая валасінка. <i>Васіль Сухамлінскі</i>	88
Прачытай размову і знайдзі ў ёй прыказку	90
Прыказка	—
Босыя цукеркі. <i>Рыгор Барадулін</i>	—
Падлічы. <i>Пятрусь Прануза</i>	91
Што трапіла сюды выпадкова?	—
Знайдзі прыказку	—
Яблык. <i>Васіль Хомчанка</i>	92
Дзядуля і яблынькі. <i>Ян Райніс</i>	94
Якая літара згубілася?	95
Прыказкі	—
Пра Дашу. <i>Павел Кавалёў</i>	—
Рабінка. <i>Анатоль Раманенка</i>	96
Якія словы можна скласці?	97
Гульня «Што можна рабіць з прадметам»?	—
Дружная сям'я	98

(Назва і нумар школы)

Наву- чальны год	Імя і прозвішча вучня	Стан вучэбнага дапаможніка пры атры- манні	Адзнака вучню за карыстанне вучэбным дапаможнікам
20 /			
20 /			
20 /			
20 /			

Вучэбнае выданне

Варапаева Валянціна Сцяпанаўна

Куцанава Таццяна Сцяпанаўна

Літаратурнае чытанне

Вучэбны дапаможнік для 2 класа
спецыяльных агульнаадукацыйных школ
з беларускай мовай навучання

У 2 частках

Частка 1

2-е выданне, дапоўненае

Заг. рэдакцыі *В. Г. Бехціна*. Рэдактар *Л. М. Ясніцкая*. Мастацкі рэдактар *Л. А. Дашкевіч*. Тэхнічны рэдактар *М. І. Чаплаводская*. Камп'ютэрная вёрстка *А. Ю. Гурчонак*. Карэктары *Д. Р. Лосік, В. С. Бабеня, Т. М. Вядзернікава*.

Падпісана ў друк 12.02.2010. Фармат 70×90^{1/16}. Папера афсетная. Гарнітура журнальная рубленая. Афсетны друк. Умоўн. друк. арк. 7,61. Ул.-выд. арк. 4. Тыраж 1048 экз. Заказ .

Выдавецкае рэспубліканскае ўнітарнае прадпрыемства
«Народная асвета» Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь.
ЛІ № 02330/0494083 ад 03.02.2009. Пр. Пераможцаў, 11, 220004, Мінск.

Рэспубліканскае ўнітарнае прадпрыемства «Мінская фабрыка каляровага друку».
ЛП № 02330/049156 ад 03.04.2009. Вул. Каржанеўскага 20, 220024, Мінск.

Правообладатель Народная асвета